

Česká republika doposiaľ Komisiu neinformovala, že prijala právne a správne predpisy, ktoré sú potrebné na dosiahnutie súladu s článkami 8, 9, 13, 15 až 18 a s článkom 20 ods. 2 až 4 smernice 2003/41/ES tak, aby si splnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 22 ods. 1 smernice 2003/41/ES. Komisia sa teda domnieva, že Česká republika neprijala opatrenia, ktoré vyplývajú z rozsudku vo veci C-343/08. Podľa článku 260 ods. 2 ZFEU, pokiaľ sa Komisia domnieva, že dotknutý členský štát neprijal opatrenia, ktoré vyplývajú z rozsudku Súdneho dvora, môže vec predložiť Súdnemu dvoru a zároveň navrhnúť paušálnu sumu alebo penále, ktoré je dotknutý štát povinný zaplatiť vo výške, ktorú považuje za primeranú okolnostiam. Na základe metódy stanovenej v Oznámení Komisie z 13. decembra 2005 o uplatňovaní článku 228 ES [SEK(2005)1658] Komisia navrhuje, aby Súdny dvor uložil zaplataenie príslušnej sumy penále a paušálnej sumy, ako je uvedené v týchto návrhoch.

(¹) Ú. v. EÚ L 235, s. 10; Mím. vyd. 05/004, s. 350.

(²) Zatiaľ neuverejnený v Zbierke.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Administrativen Sąd Sofia-grad (Bulharsko) 19. mája 2011 — Hristo Byankov/Glaven Sekretar na Ministerstvo na vatrešnite raboti

(Vec C-249/11)

(2011/C 232/28)

Jazyk konania: bulharčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Administrativen Sąd Sofia-grad

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Zalobca: Hristo Byankov

Zalovaný: Glaven Sekretar na Ministerstvo na vatrešnite raboti

Prejudiciálne otázky

1. Vyžaduje zásada lojálnej spolupráce v zmysle článku 4 ods. 3 Zmluvy o Európskej únii v spojení s článkami 20 a 21 Zmluvy o fungovaní Európskej únie s ohľadom na skutkové okolnosti sporu vo veci samej, aby sa ustanovenie vnútroštátneho práva členského štátu, akým je sporné ustanovenie vo veci samej, v zmysle ktorého je prípustné zrušiť právoplatné správne rozhodnutie na účely ukončenia porušovania základných práv, ktoré bolo konštatované rozhodnutím Európskeho súdu pre ľudské práva, pričom dotknuté právo je ako právo na slobodný pohyb a pobyt štátnych príslušníkov členských štátov uznané taktiež v práve Európskej únie, uplatnilo s ohľadom na výklad Súdneho dvora Európskej únie k ustanoveniam práva Únie upravujúcim

obmedzenia výkonu uvedeného práva, ak sa pre ukončenie porušovania práva vyžaduje zrušenie správneho rozhodnutia?

2. Vyplýva z článku 31 ods. 1 a 3 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/38/ES (¹) z 29. apríla 2004 o práve občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať sa v rámci územia členských štátov, ktorá mení a dopĺňa nariadenie (EHS) č. 1612/68 (²) a ruší smernice 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Ú. v. EÚ L 158, s. 77; Mím. vyd. 05/005, s. 46), že ak členský štát vo svojom vnútroštátnom právnom poriadku zaviedol konanie o preskúmanie správneho rozhodnutia, ktorým boli obmedzené práva vyplývajúce z článku 4 ods. 1 tejto smernice, potom je príslušný správny orgán na návrh adresáta tohto správneho rozhodnutia povinný toto rozhodnutie preskúmať a posúdiť jeho zákonnosť s ohľadom na judikatúru Súdneho dvora Európskej únie týkajúcu sa výkladu príslušných ustanovení práva Únie, ktoré upravujú podmienky a obmedzenia výkonu tohto práva, aby sa tak zabezpečilo, že uložené obmedzenie práva nie je v čase vydania rozhodnutia o preskúmaní neprimerané, ak správne rozhodnutie ukladajúce obmedzenia už nadobudlo právoplatnosť?
3. Možno podľa ustanovení článku 52 ods. 1 druhej vety Charty základných práv Európskej únie, resp. článku 27 ods. 1 smernice 2004/38 v súvislosti s prebiehajúcim konaním o výkone rozhodnutia na vymoženie pohľadávky, bez ohľadu na právom Únie predpokladanú možnosť vymoženía tejto pohľadávky orgánom iného členského štátu, uplatniť taký vnútroštátny právny predpis, ktorý ukladá obmedzenie slobody pohybu štátnych príslušníkov členských štátov Európskej únie v rámci Európskej únie iba z dôvodu existencie určitého dlhu voči súkromnej osobe, a síce obchodnej spoločnosti, ktorý prekračuje rámec sumy stanovenej zákonom a nie je zabezpečený?

(¹) Ú. v. EÚ L 158, s. 77; Mím. vyd. 05/005, s. 46.

(²) Nariadenie Rady (EHS) č. 1612/68 z 15. októbra 1968 o slobode pohybu pracovníkov v rámci Spoločenstva (Ú. v. ES L 257 s. 2; Mím. vyd. 05/001, s. 15).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Legfelsőbb Bíróság (Maďarsko) 25. mája 2011 — Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőrkapitányság Záhony Határrendészeti Kirendeltsége/Oskar Shomodi

(Vec C-254/11)

(2011/C 232/29)

Jazyk konania: maďarčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Legfelsőbb Bíróság

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Oskar Shomodi

Žalovaný: Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőrkapitányság
Záhony Határrendészeti Kirendeltsége

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 5 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1931/2006⁽¹⁾ z 20. decembra 2006, ktorým sa ustanovujú pravidlá malého pohraničného styku na vonkajších pozemných hraniciach členských štátov a ktorým sa menia a dopĺňajú ustanovenia Schengenského dohovoru (ďalej len „nariadenie č. 1931/2006“), ktorý stanovuje, že maximálna povolená dĺžka každého neprerušného pobytu neprekročí tri mesiace — najmä vzhľadom na článok 2 písm. a) a článok 3 bod 3 uvedeného nariadenia — vykladať v tom zmysle, že toto nariadenie umožňuje opakované vstupy a výstupy a stanovuje maximálnu dĺžku neprerušného pobytu tri mesiace, a to na základe dvojstranných dohôd medzi členskými štátmi a susednými tretími krajinami uzatvorených podľa článku 13, pričom pred uplynutím trojmesačného pobytu obyvateľ pohraničnej oblasti, ktorý je držiteľom povolenia na malý pohraničný styk, môže prerušiť plynutie neprerušného pobytu a keď znovu prekročí hranicu môže opätovne získať právo na trojmesačný neprerušný pobyt?
2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku, možno sa domnievať, že neprerušný pobyt v zmysle článku 5 nariadenia č. 1931/2006 sa preruší, keď sa vstup i výstup uskutoční v ten istý deň resp. v dvoch po sebe idúcich dňoch?
3. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku a zápornej odpovede na druhú otázku, aký časový interval je potrebný alebo aké ďalšie určujúce kritérium treba vziať do úvahy, aby bolo možné konštatovať, že v zmysle článku 5 nariadenia č. 1931/2006 došlo k prerušeniu plynutia neprerušného pobytu?
4. V prípade zápornej odpovede na prvú otázku možno ustanovenie uvedené v článku 5 nariadenia č. 1931/2006, ktoré stanovuje dĺžku neprerušného pobytu najviac tri mesiace, chápať v tom zmysle, že treba počítať jednotlivé pobyty počas opakovaných vstupov a výstupov a ak podľa článku 20 ods. 1 Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda zo 14. júna 1985 (Ú. v. ES L 239, 2000, s. 19; Mim. vyd. 19/002, s. 9), a podľa všetkých ostatných právnych predpisov týkajúcich sa Schengenského priestoru bude súčet vyšší než deväťdesiattri dní (tri mesiace), na základe povolenia na malý pohraničný styk nevzniká právo na ďalší pobyt v rámci obdobia šiestich mesiacov, ktoré začalo plynúť odo dňa prvého vstupu?
5. V prípade kladnej odpovede na štvrtú otázku, majú sa v rámci celkového súčtu zohľadniť opakované vstupy a výstupy v rámci jedného dňa, ako aj jeden vstup a výstup v rámci toho istého dňa, a akú metódu treba pri výpočte uplatniť?

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1931/2006 z 20. decembra 2006, ktorým sa ustanovujú pravidlá malého pohraničného styku na vonkajších pozemných hraniciach členských štátov a ktorým sa menia a dopĺňajú ustanovenia Schengenského dohovoru (Ú. v. EÚ L 405, s. 1).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Administrativen sad Sofia-grad (Bulharsko) 26. mája 2011 — Kremikovci AD/Ministar na ikonomikata, energetikata i turizma i zamestnik-ministar na ikonomikata, energetikata i turizma

(Vec C-262/11)

(2011/C 232/30)

Jazyk konania: bulharčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Administrativen sad Sofia-grad

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Kremikovci AD

Žalovaný: Minister na ikonomikata, energetikata i turizma i zamestnik-ministar na ikonomikata, energetikata i turizma

Prejudiciálne otázky

1. Je možné uplatniť ustanovenia Európskej dohody o pridružení medzi Európskymi spoločenstvami a ich členskými štátmi na jednej strane a Bulharskou republikou na strane druhej, predovšetkým rozhodnutia Asociačnej rady EÚ — Bulharsko, na štátnu pomoc, ktorá bola poskytnutá pred prístupím Bulharskej republiky k Európskej únii v súlade s ustanoveniami Európskej dohody, najmä článkom 9 ods. 4 jej protokolu č. 2, ak k posúdeniu nezlučiteľnosti štátnej pomoci poskytnutej takýmto spôsobom došlo až po prístupí Bulharska k Európskej únii? V prípade kladnej odpovede na túto otázku je potrebný výklad nasledujúcej otázky:
 - a) Má sa článok 3 ods. 2 Dodatkového protokolu k Európskej dohode, ktorou sa zakladá pridruženie medzi Európskymi spoločenstvami a ich členskými štátmi na jednej strane a Bulharskou republikou na strane druhej, týkajúci sa predĺženia obdobia upraveného v článku 9 ods. 4 Protokolu č. 2 k Európskej dohode vykladať v tom zmysle, že len Európska komisia môže rozhodnúť o tom, či boli program a plány reštrukturalizácie podľa článku 2 Dodatkového protokolu realizované v plnej miere a či sú v súlade s požiadavkami článku 9 ods. 4 Protokolu č. 2 k Európskej dohode? V prípade zápornej odpovede na túto otázku je potrebný výklad nasledujúcej otázky:
 - b) Má sa článok 3 ods. 3 Dodatkového protokolu k Európskej dohode, ktorou sa zakladá pridruženie medzi Európskymi spoločenstvami a ich členskými štátmi na jednej strane a Bulharskou republikou na strane druhej, týkajúci sa predĺženia obdobia upraveného v článku 9 ods. 4 Protokolu č. 2 k Európskej dohode vykladať v tom zmysle, že príslušný vnútroštátny orgán Bulharskej republiky má právo vydať rozhodnutie o vymáhaní štátnej